

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Cdo/141/2017                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1317209945                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.10.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Bajánková           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:1317209945.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého S. F. T. bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, dieťa rodičov - matky Mgr. U. I. bývajúcej v V. a otca L. G. T., bývajúceho v F. zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Belicom, so sídlom v Martine, M.R. Štefánika 36, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 37 P 126/2017, o dovolaní otca maloletého proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. júla 2017 sp.zn. 11 CoP 312/2017, takto

### rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 29. mája 2017 č.k. 37 P 126/2017-15 návrh otca z 22. mája 2017 na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením z 24. júla 2017, sp.zn. 11 CoP 312/2017 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v rámci rozhodovacej činnosti zistil, že na súde prvej inštancie prebieha konanie vedené pod sp.zn. 51 P 7/2015 o návrhu otca na zmenu zverenia maloletého. Z obsahu pripojeného spisu sp.zn. 37P 355/2016 odvolací súd zistil, že otec sa návrhom z 22. decembra 2016 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti a upravil styk matky s maloletým do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 51 P 7/2015. V uvedenej veci (o nariadenie neodkladného opatrenia) bolo rozhodnuté rozhodnutím č.k. 37 P 355/2016 zo dňa 3. apríla 2017, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. apríla 2017. Otec sa totožným návrhom zo dňa 22. mája 2017 (v prebiehajúcom konaní) domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti a upravil styk

matky s maloletým, a to do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Bratislava III o zmenu zverenia pod sp.zn. 51 P 7/2015. Otec v návrhu poukazoval na skutočnosti, na ktoré poukazoval aj v predchádzajúcom návrhu. S poukazom na ustanovenie § 230 CSP odvolací súd skonštatoval, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím súdu prvej inštancie z 3 apríla 2015, v konaní vedenom pod sp.zn. 37 P 355/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27. apríla 2017. Keďže v uvedenej veci bolo právoplatne rozhodnuté a išlo o totožný návrh, totožných účastníkov konania, ako aj o totožný predmet konania, odvolací súd mal za to, že uvedená vec nemohla byť v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia znova prejednávaná, a preto rozhodol tak, že konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol dovolaním otec maloletého. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f/ a § 420 ods. 1 písm. a/ až c/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Namietal, že odvolací súd tým, že zastavil konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, mu znemožnil ako účastníkovi konania uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že v prebiehajúcom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sú diametrálne odlišné skutkové okolnosti ako v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp.zn. 37 P 355/2016. Zároveň poukazoval na skutočnosť, že konanie vedené pod sp.zn. 37 P 355/2016 doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Ďalej namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, arbitrárne, pričom nedáva odpovede na námietky otca vznesené v odvolacom konaní. V dovolaní poukázal, že na základe jeho návrhu prebieha na súde prvej inštancie súdne konanie o zmenu zverenia maloletého otcovi, ktoré je vedené pod sp.zn. 51 P 7/2015, pričom v uvedenom konaní prebieha rozsiahle dokazovanie s časovo neurčitým termínom právoplatného ukončenia konania. Uviedol, že keďže sa obáva o zdravie a život maloletého syna, v návrhu (v konaní vedenom pod sp.zn. 51 P 7/2015) žiadal o zmenu zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti vo veci samej, keď návrhom z 22. mája 2017 sa domáhal už aj o predbežné zverenie, ktoré však súd v napádanom uznesení chybne zamietol. Zároveň priblížil priebeh konaní vedených na súde prvej inštancie pod sp.zn. 51 P 7/2015 a 37 P 355/2016. Žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Ustanovený opatrovník maloletého sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Matka maloletého navrhla dovolanie otca zamietnuť, keď rozhodnutia súdov nižšej inštancie považovala za vecne správne. V podaní matka zároveň poukázala, že vo veci starostlivosti o maloletého prebieha od 12. januára 2015 aj hlavné konanie vedené pod sp.zn. 51 P 7/2015, v ktorom sa otec domáha rovnakých práv ako v tomto čiastkovom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, a to zverenie maloletého do starostlivosti otca a obmedzenie práv matky k maloletému.

6. Na konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neustanovuje inak, odvolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení CSP pre konanie o dovolaní otca maloletého dieťaťa.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledujúcich bodoch.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť

samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t.j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

12.1. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

12.2. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba - otec maloletého, zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolaním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP) oprávnená osoba napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil.

12.3. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

12.4. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, je v zmysle prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP irelevantné, či rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

13. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017 uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

14. Z obsahu súdneho spisu (podaní otca, vyjadrenia matky, odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu) vyplýva, že na Okresnom súde Bratislava III prebieha konanie vedené pod sp.zn. 51 P 7/2015, ktorého predmetom je zmena výkonu rodičovských práv a povinností (v ktorom sa otec maloletého domáha zmeny zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti). Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že otec maloletého sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (v prejednávanej veci) doručným

súdu prvej inštancie 22. mája 2017 domáha zverenia maloletého do jeho predbežnej osobnej starostlivosti, a to do právoplatnosti súdneho konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 51 P 7/2015. Z uvedeného je zrejmé, že otec maloletého sa tak domáha nariadenia neodkladného opatrenia počas prebiehajúceho súdneho konania vo veci samej.

15. Dovolateľ dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd zastavil konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, pričom v danom prípade bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný počas prebiehajúceho konania vo veci samej. Dovolací súd uvádza, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil nemá charakter rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 420 CSP. Uznesenie, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia tak, že konanie zastavil, nie je taktiež rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom) končí. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané počas prebiehajúceho civilného mimosporového konania. Aj po rozhodnutí o návrhu na neodkladné opatrenie konanie vo veci samej (o návrhu otca na zmenu zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti) pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne (porovnaj aj R 21/2018, 8 Cdo 83/2017, 8 Cdo 61/2018). Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť.

16. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP. Dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je v zmysle § 421 ods. 2 CSP (ktorý je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP osobitným ustanovením, t.j. lex specialis) vylúčená aj v prípade, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 357 písm. d/ CSP). Keďže odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, prípustnosť dovolania je tak v danom prípade výslovne vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP.

17. Vzhľadom na to, že dovolanie otca maloletého nie je podľa § 420 a § 421 ods. 1 CSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

18. Dovolací súd o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP a § 451 ods. 3 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.